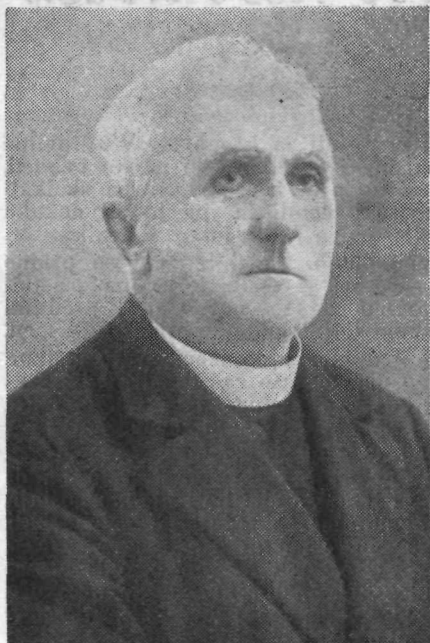

Prav pred 100 leti je imel Slomšek na Koroškem znameniti cerkveni govor, kjer je izrekel med drugim tudi naslednje lepe besede o materinem jeziku: »Materin jezik je velika dota, ki smo jo od svojih staršev sprejeli. Dolžni smo materino besedo skrbno ohraniti, lepšati in mlajšim zapustiti. O ljubi, lepi in pošteni slovenski jezik, s katerim sem prvič svojo mamo in dobrega ateja klical, v katerem so me moja mati učili Boga spoznavati, v katerem sem prvikrat svojega Stvarnika častil! Tebe hočem kakor najdražji spomin svojih rajnih staršev hvaležno spoštovati, te ohraniti, za tvojo čast in lepoto po pameti, kolikor premorem, skrbeti. V slovenskem jeziku bom svoje ljube brate in sestre Slovence najrajši učil in želim kot hvaležni sin svoje ljube matere, da, kakor je moja prva beseda slovenska bila, naj tudi moja poslednja beseda slovenska bo!«

Mgr. Abram Jože

je bil nazadnje župnik (monsinjur je častni naslov za duhovnike) v Pevmi pri Gorici in je nenadoma umrl v Ljubljani 22. junija t. l. Rojen je bil 2. februarja 1875 v Štanjelu pri Gorici. Gimnazijo je obiskoval v Gorici in v Ljubljani. Tu je prišel kot višjegimnazijec v stik z J. E. Krekom, se navzel njegovih nauk in postal pozneje eden njegovih najboljših prijateljev in sodelavcev. V mladosti je tudi zlagal pesmi, zlasti se je pa pečal z malorusko književnostjo ter nam prevel daljše maloruske pesnitve.

Kot župnik po raznih krajih na Goriškem je ustanavljal po Krekovih načelih povsod izobraževalna in gospodarska društva. Služboval je dalje časa v gorski Trenti, ki mu je vzbudila veselje do planinstva. V odlični meri je njegova zasluga, da so ohranile gore v tem predelu naše zemlje slovenski značaj. Mnogo je pisal o lepoti naših gora in pomagal planin-

skemu društvu, da je prepreglo te kraje s planinskimi potmi.

Pokojnik je prišel v Ljubljano, da bi obiskal in pozdravil svoje prijatelje in znanke, žive in mrtve. A kot da ga je neznana sila vlekla k prijateljem izza mladosti, je legel k njim v grob v svobodno slovensko zemljo, ki jo je tako srčno ljubil.

★

Večina naših odličnih mož je izšla iz preprostih družin in si z nesebičnim delom za ljudski blagor sama postavila neminljivo spomenik v srcu naroda.